

Бельки, синко, ке ти сѣ измамить,
Ке ти дойди киръ бѣла Маріа.
Ама, синко, дане ми сѣ мамингъ,
Стока надворъ да не имъ изважашъ,
Тукъ да дойдѣтъ во нова геміа,
Да земаеть 'се що ке имъ требить.“
Како майка си го научила,
Така Митре майка си почуло.
Той си зеде малу-многоу азно,
Тѣ си собра млади-не майстори,
Си напра'и нова-на геміа,
Тѣ си пойде во града Прилепа,
Си прекупи свила и коприна,
Си прекупи свилени кошули,
Си прекупи мѣдени елеци,
Що 'и носатъ свѣршени девойки ;
Си прекупи чо'а парангора,
Що ми пра'ѣтъ джубина за не'сти,
Си наполни нова-на геміа,
Си откупи млади гемиджии,
Сѣ префѣрли преку цѣрно море,
Си излезе во Бѣлого града,
И си кладе три млади теляли.
Ко' викна'е три млади теляли:
„Излегвите, свѣршени девойки,
Да купвите свила и коприна!“
Тога рече киръ бѣла Маріа:
„А егиди три млади теляли!
Ясѣ ке дойдамъ пѣрво на гемии,
Да си купамъ свила и коприна;
Ай речите на младѣ гемиджии,
Да постелить платно бамбакерно,
Отъ порти-те дури до геміа,
Ясѣ ке дойдамъ на нова геміа.“
Му каза'е три млади теляли,
„Оти сакатъ киръ бѣла Маріа,
Да постелишъ платно бамбакерно.“
И ми посла Митре Поморянче
Отъ геміа дури до порти-те.
И си стана киръ бѣла Маріа,